



L'Alou

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	Des de Rocafort camí nord-est i després est uns 2 km aproximadament
Alçada:	794

Coordenades:

Latitud:	41.90554
Longitud:	2.13394
UTM Est (X):	428169
UTM Nord (Y):	4639651

Classificació

Número de fitxa	08258-176
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïna
Protecció	Física
Observacions protecció:	Recinte tancat
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A003000090000AA
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dt., 25/02/2020 - 01:00

Descripció

Masia de petites dimensions, d'origen medieval i en estat de ruïna, que es troba emplaçada en un petit replà vora el torrent precisament denominat de l'Alou. Se'n conserven els murs en general fins a l'alçada de la coberta, que sembla que era a quatre vents. Configuren una construcció de planta força irregular, que devia tenir planta baixa més un pis. La façana principal era orientada a ponent, i se'n conserva parcialment el portal. Els murs són de maçoneria i pràcticament no s'hi observen finestres. Tota la casa es troba actualment envaïda per la vegetació.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 76 (Pla Especial Urbanístic 2011)
Informació facilitada per Salvador Tresserra

Història

Aquest mas és d'origen medieval i les primeres notícies que en coneixem són del segle XIV. El 1376 en una reunió dels caps de casa de la parròquia de Sant Feliu de Terrassola hi va assistir Simó s'Alou o Salou. En canvi, en llistats posteriors i fogatges del segle XVI l'Alou ja no hi consta. Però la masia devia subsistir d'alguna manera i sabem que va acabar absorbida pel gran mas veí de Rocabruna, tal vegada ja al segle XVIII, com ho van ser també el Güell i la Vila. Des d'aleshores l'Alou fou una masoveria de Rocabruna, que era un dels masos més importants de la zona. En un llistat de cases rurals de 1930 l'Alou consta com a no habitada. Els últims masovers foren la família Arman i en van marxar a la dècada de 1960. En aquest moment encara voltaven per la zona molts homes que vivien de l'explotació del bosc. Pel que fa a la propietat, va seguir les vicissituds del gran mas de Rocabruna. A la dècada de 1960 Rocabruna i Rocafort van quedar unificades sota la propietat de Manel Font, un ric negociant de Barcelona. A la dècada de 1980 aquesta gran finca fou adquirida pel príncep hereu de l'Aràbia Saudita (germà del rei) Saad Bin Abdul Al Saul. L'any 2002 la finca es va vendre a l'empresària russa Olga Farré. Més tard alguns masos es van segregar, però el Güell i l'Alou, en estat d'abandó, continuen formant part de la finca de Rocafort. Cap a mitjans de segle XX uns 300 m al NE de l'Alou, en un terreny on hi neix aigua abundant, es van obrir un seguit de pous que capten l'aigua i la porten fins a un col·lector, on és canalitzada al llarg de 4 km fins a Rocafort per tal d'abastir aquesta masia.

Bibliografia

BELLPUIG, Josep (1982-2007). Escrits sobre Sant Feliu de Terrassola (treball inèdit), p. 43.
FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 62, 108.
FERRER, Llorenç (1996). Masies i cases senyorials del Bages. Fundació Caixa Manresa; Angle Editorial, Manresa, p. 66-69.
TRESSERRAS, Josep ? (1948). El castell de Rocabruna. (Versió revisada del llibre publicat el 1920).
SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 76.

